

ЈАНА АЛЕКСИЋ, рођена 1984. у Крагујевцу. Дипломирала, мастерирала и докторирала на Филолошком факултету у Београду, на Групи за српску књижевност и језик са општом књижевношћу. Пише поезију, есеје, студије и књижевну критику. Књиге песама: *24/7 љубави* (коауторка), 2007; *Тојао камен*, 2014; *Ушцање*, 2017; *Аријел аноним*, 2018. Студије: *Ојседнућа прича – њоећика романа Горана Пејровића*, 2013; *Жудња за лејојом и савршенством – шеурџијска димензија књижевноуметничког стваралаштва*, 2014.

ТАХАР БЕН ЖЕЛУН (фр. Tahar Ben Jelloun, ар. نولج نب رهاط), рођен 1944. у Фесу, Мароко. У студентским данима овај мароканско-француски аутор пише своје прве песме и објављује збирку *Људи под мртвачким покровом тишине* (*Hommes sous linceul de silence*, 1971). У Париз се сели како би наставио студије и године 1975. брани докторат из социјалне психијатрије под насловом „Афективни и сексуални проблеми северноафричких радника у Француској” („Problèmes affectifs et sexuels de travailleurs nord-africains en France”) која ће му послужити као предлогач за дело *Највиша од свих самоћа* (*La plus haute des solitudes*, 1977). Од 1972. године писао је чланке за париски лист *Le Monde*, а године 1985. објавио је роман *Дејце од њеска* који га је учинио познатим (*L'enfant de sable*), а две године касније је добио највеће француско књижевно признање, Гонкурову награду (*Le Prix Goncourt*) за роман *Свејна ноћ* (*La nuit sacrée*), а добитник је награде за јачање француско-арапског пријатељства, Награде Уликс за животно дело, Награде Имрас и Награде „Ерих Марија Ремарк”. Аутор је више од тридесетак романа и есеја, члан је Академије Гонкур у Паризу и почасни доктор наука Универзитета у Лувену и Монтреалу. (В. М.)

ЗДЕНКА ВАЛЕНТ БЕЛИЋ, рођена 1975. у Бачкој Паланци. Завршила Словачки језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Тренутно је докторандкиња на Катедри естетике Универзитета Коменског у Братислави. Главна је и одговорна уредница часописа за књижевност и културу *Nový život*. Од 2000. до 2013. је радила Градској библиотеци у Новом Саду. Пише поезију, прозу, есеје и књижевну кри-

тику и преводи са словачког и чешког језика. Објавила је преко 30 књига књижевних превода са словачког и чешког, награђивана више пута за преводе. Приредила: Михал Гомбар, *Оснивање библиотеке у Кисачу*, 2014; Зоран Ђерић, *Nové devínske elégie*, 2017; *Имигранти у Вавилонској кули*, 2017.

МИЛИЦА ВИДИЋ, рођена 1989. у Сремској Митровици. Преводилац и судски тумач за француски и преводилац за француски и шпански језик. Стекла је диплому мастер студија на одсеку за романистику на Филозофском факултету у Новом Саду и на одсеку за хиспанистику Универзитета у Авињону у Француској. Бави се писаним и конференцијским превођењем, тренутно живи у Новом Саду.

ДИВНА ВУКСАНОВИЋ, рођена 1965. у Београду. Завршила је Факултет драмских уметности и Филозофски факултет у Београду, магистрала је из области театрологије и докторирала из области савремене филозофије и естетике. Пише поезију, поетску прозу, кратке приче, романе за децу, као и студије и есеје из области савремене филозофије и естетике, теорије културе, методологије научно-истраживачког рада, филозофије медија. Књига песама: *Мадона дугоз вратица*, 1992. Књиге прозе: *Ојажач, ојажена*, 1997; *Глава харфе* (коаутор Д. Ј. Данилов), 1998; *Пайолошке приче*, 1999; *Авантуре са сиварима*, 2003; *Окулино крварење*, 2009; *Мемо*, 2016. Романи за децу: *Живој с њроловима I*, 1998; *Живој с њроловима I и II*, 2002; *Шпийаљка у хулахојкама*, 2004; *Лези ми на леђа, њроле!*, 2006. Студије: *Барокни дух у савременој филозофији: Бенјамин–Адорно–Блох*, 2001; *Aesthetica Minima*, 2004; *Филозофија медија – онтологија, естетика, кристика*, том 1, 2007; том 2, 2011; том 3, 2017. Приредила више књига и зборника.

ГОРАН КОРУНОВИЋ, рођен 1978. у Јагодини. Пише поезију, есеје, огледе, студије и књижевну критику. Бави се проучавањем јужнословенских књижевности XIX и XX века. Књиге песама: *Госпођинска*, 2011; *Река каицева*, 2012; *Црвена њланења*, 2014. Студија: *Литература и ојасносћ – комјаритивни ољеди*, 2013.

НЕНАД КРСТИЋ, рођен 1955. у Новом Саду. Романиста, филолог, дипломирао, магистрирао и докторирао на Катедри за романистику Филозофског факултета у Новом Саду. Пише студије, монографије и стручне радове, преводи са француског. Објављене књиге: *Француска књижевност у српским ѡреводима (1775–1843)*, 1999; *La contrastive et la traduction – le français et le serbe: les ressemblances et les différences*, 2001; *Прилози ѡредној француско-српској лексикологији*, 2005; *Француски и српски у конјактиу – струкиура ѡросће реченице и ѡревођење*, 2008;

„Најолеон Бонајарџа” Александра Диме у преводу Љубомира Ненадовића, 2010; *Histoire de la traduction chez les Serbes*, 2018.

ДАЈАНА ЛАЗАРЕВИЋ, рођена 1993. у Шапцу. Завршила основне и мастер студије на Филолошком факултету у Београду. Пише поезију и прозу, бави се превођењем. Књиге песама: *Кроз њросјор и време*, 2011; *Сјазе звезданој бескраја*, 2012; *Сјранац*, 2014. Роман: *Магловити џуџи џаленаџа. Део 1 – Тајјана*, 2015. Биографија: *Оџац Арсеније – сећања на духовној оца*, 2016.

МИЛИЦА ЛАЗОВИЋ, рођена 1984. у Чачку. Пише студије, есеје, и књижевну критику. Бави се српском и светском књижевношћу XX и XXI века, објављује у периодици.

РАЈКО ЛУКАЧ, рођен 1952. у Међеђи код Босанске Дубице, БиХ. Пише поезију и прозу, поезију и прозу за децу, радио, позоришне и ТВ драме, бави се превођењем. Књиге песама: *Плавуџа и џуџник*, 1977; *Сјирално сјейенициџе*, 1982; *Књига џаљеница*, 1986; *Одливци и силуете*, 1987; *Који куну дане и ноћи*, 1990; *Ухоложе*, 1994; *Јаџија за џивои*, 1994; *Реликвијар*, 1994; *Биџијање џред лајои*, 1995; *Јона из фиоке*, 1997; *Плес двојника – сјаре и нове џјесме*, 2004; *Мачја џређа*, 2008; *Триеза или Сјо изабраних џјесама*, 2008; *Хвалисавко у којачкама од седам миља*, 2009; *Зайиси из џодземној џролаза*, 2010; *Хор ара*, 2015; *У џрађању за изџубљеним чџијаоцима*, 2016; *Пајаци на џијаци*, 2016; *Заједнички еџиџаф*, 2017; *Крајика дуџа*, 2017. Књиге приповедака: *Мојин краљ*, 1996; *Шејалициџе хромих*, 2001; *Самрџи заџрџај*, 2006; *Најџори надимак на свејџу – џриче за роман*, 2011; *Писац на усџаном лименом крову библиотеке*, 2017. Романи: *Чџикарска џкола*, 1988; *Љејине саније*, 1995; *Божџију уџодници*, 1–2, 1998; *Архивске џробнице*, 2002; *Хроничар*, 2005; *Ухваџи вјејар*, 2012; *Звоно над међама*, 2015; *Сјрациније од најсјрацинијеџ*, 2016; *Дивџи и рукоџиси – џрађа за лијеј срјски роман*, 2017. Приредио више књига и антологија.

ВИОЛЕТА МИТРОВИЋ, рођена 1989. у Новом Саду. Основне и мастер студије српске књижевности завршила на Филозофском факултету у Новом Саду. На истом факултету је тренутно студент докторских студија српске књижевности. Пише студије, есеје и књижевну критику, преводи с енглеског. Књига есеја и критика: *Херменеуџичка џрсијанициџа*, 2018.

ВЕЛИМИР МЛАДЕНОВИЋ, рођен 1989. у Смедереву. Завршио је основне и мастер студије француског језика и књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду. Области интересовања су му француска књижевност XIX и XX века, рат у књижевности, савремена француска

књижевност. Објавио је драмски текст *Друѓи њоред мене*, 2014. и био уредник збирке прича посвећене стогодишњици Великог рата *Приче бола и њоноса*, 2014.

ИВАН НЕГРИШОРАЦ, рођен 1956. у Трстенику. Пише поезију, прозу, драме, студије и књижевну критику. Од 2005. до 2012. године био је главни и одговорни уредник *Летњојиса*, а од априла 2012. је председник Матице српске. Књиге песама: *Трула јабука*, 1981; *Ракљар. Желудац*, 1983; *Земљојис*, 1986; *Абракадабра*, 1990; *Тојло, хладно*, 1990; *Хој*, 1993; *Везници*, 1995; *Прилози*, 2002; *Пошћаник*, 2007; *Светилник*, 2010; *Камена чћенија*, 2013; *Чћенија* (избор), 2015; *Матични млеч*, 2016; *Изложба облака* (избор и нове), 2017. Роман: *Анђели умиру*, 1998. Дrame: *Фреди умире*, 1987; *Куц-куц*, 1989; *Испраѓа је у њоку, зар не?*, 2000; *Видици ли свице на небу?*, 2006. Студије: *Летњимација за бескућнике. Срјска нео-авангардна њоезија – њоејички идентитет и разлике*, 1996; *Лирска аура Јована Дучића*, 2009. Председник је Уређивачког одбора *Срјске енциклопедије*, том 1, књ. 1–2, 2010–2011, том 2, 2013.

ЖИВОРАД НЕДЕЉКОВИЋ, рођен 1959. у Краљеву. Пише поезију. Књиге песама: *Погрешна њроѓноза*, 1991; *Мајка*, 1994; *Тујин и још 50 њесама*, 1998; *Језик увелико*, 2000; *Тачни сјихови*, 2001; *Сујњи њослови* (изабране и нове песме), 2002; *Неѓде близу*, 2003; *Друѓи неко*, 2005; *Овај свет*, 2009; *Неумерени рад ѓодина* (избор), 2011; *Талас*, 2012; *Надмоћ метјафоре / Suprématie de la métaphore* (двојезично), 2012; *Улазак*, 2014; *Звездано њоље / Svezдено њоле* (изабране и нове песме, двојезично), 2014; *Ујон*, 2017.

МАРКО ПАОВИЦА, рођен 1950. на Цибријану код Требиња, БиХ. Пише књижевну критику, есеје и огледе о савременој српској књижевности. Објављене књиге: *Расјони њрозне речи – о њрозним књигјама савремених срјских њисаца*, 2005; *Арејејев лук*, 2009; *Орфеј на сјолу – ољеди о савременим срјским њесницима*, 2011; *Метјакријички излет*, 2017.

ВЛАДАНА ПЕРЛИЋ, рођена 1995. у Бањој Луци, БиХ. Апсолвенткиња је на Одсјеку за француски језик и књижевност Филолошког факултета у Бањој Луци. Пише поезију, преводи с француског, објављује у периодици.

ДЕЈАН ПЕТРОВИЋ, рођен 1977. у Осјеку, Хрватска. Дипломирао филозофију на Филозофском факултету у Београду. Двогодишње постдипломске студије из политичких наука завршио на Универзитету у Болоњи. На трећем програму радио Београда му је емитовано око две стотине осамдесет емисија, углавном из области филма. Аутор више

стотина есеја, ауторских и стручних текстова, приказа књига, интервјуа, превода и филмских критика. Објављене књиге: *Асијектски глобализације*, 2009; *Далеко је Хадерсфилд*, 2011.

БИСЕРКА РАЈЧИЋ, рођена 1940. у Јелашници код Зајечара. Завршила је студије славистике (група за источне и западне словенске језике и књижевности) на Филолошком факултету у Београду. Пише есеје и радио драме, преводи с пољског, руског, чешког, словачког, бугарског и словеначког. До сада је објавила око сто књига превода свих жанрова књижевности (Шимборска, Милош, Липска, Ружевић, Херберт, Мрожек, Гловацки, Кот, Колаковски, Загајевски, Барањчак, Гомбровић, Виткјевич, Анджејевски, Брандис, Лем, Јурковски и др.), а бави се и позориштем, ликовном уметношћу, филмом, филозофијом, естетиком, политикологијом, историографијом, питањима вере и цркве словенских народа, највише Пољском. Објављене књиге: *Писма из Прага*, 1999; *Пољска цивилизација*, 2003; *Мој Краков – из културне археологије града*, 2006; *Itago Poloniae*, 2014. Објавила је и више антологија.

ХИНДЕ ЕСТЕР СИНГЕР КРЕЈТМАН (1891–1954), старија сестра нобеловца Исака Башевиса Сингера, прозни писац, новинар, преводилац с енглеског на јидиш. Рођена је у Пољској, а после удаје живела је у Холандији и Енглеској, писала је на јидишу романе и приче. Превођена је на француски, енглески, немачки и шпански. На пољски је тек недавно преведен избор из њених прича на пољско-јеврејске и енглеске теме. Спадала је у ретке еманциповане Јеврејке. Брат нобеловац звао ју је „хасид у сукњи”. Инспирисан њеном личношћу написао је роман *Јенил*, који је и филмован у Америци. Режирао га је и играла главну улогу Барбара Стрејсенд. (Б. Р.)

ДРАГАНА В. ТОДОРЕСКОВ, рођена 1975. у Новом Саду. Пише критичке и књижевноисторијске текстове. Бави се истраживањем српске књижевности XIX и XX века. Објављене књиге: *Сиверијине њародије – искушења (јоси) модерног читања*, 2009; *Дан, контекст, брзина ветра*, 2010; *Писаићи даље – изабране критике*, 2012; *Тело јесме – есеји и критике о српском јесништву*, 2013; *Трагом кочења – њрисвајање, њреодевање и раслојавање сиварносци у њоеишци Јудиие Шалго*, 2014; *Збогом, њричина исшино! Огледни о сивраишегијама српских њријоведача*, 2015; *Јунаци наших вароши – огледи и критике о савременим српским њријоведачима и њиховим ликовима*, 2017. Приредила више књига.

БОШКО ТОМАШЕВИЋ, рођен 1947. у Бечеју. Књижевни теоретичар, прозаиста, песник и критичар, члан је Европске Академије наука, уметности и књижевности (Париз), члан француског и аустријског ПЕН-а,

као и Француског друштва писаца (Париз), те Аустријског савеза писаца (Беч). Важнији теоријски радови: *Бијно њесниџиво*, 1988; *Карџезијански роман*, 1989; *Из искуства биџика и џевања. Наџриј за једну онџолоџију џесниџива*, 1990; *Саморазорне џеорије*, 1994; *Бесконачна замена. Фундаментџална онџолоџија као џеорија џоезије*, 1997; *Коначна џеорија књџжевносџи*, 2000; *Поезија и миџљење биџа. Књџжевнокритџички џрисџиџи џоезији са сџановиџџиа фундаментџалне онџолоџије*, 2001; *Песниџиво*, књџжевна џеорија, еџзисџенџија, 2003; *Бијно џесниџиво*, 2004; *Галилејевска џоеџика – оџледи о џисању и џеџовим меџафорама*, 2004; *Херменеџџика неџпрозирноџ – џесниџиво, онџолоџија, херменеџџика*, 2006; *Чекиџ без џосџодара*, 2009; *Оџледи о књџжевној џеорији – књџжевна џеорија и деридијанска револуџија*, 2011; *Протџив књџжевне џеорије*, 2011; *Миџљење џисања*, 2012; *Књџџа о Ренеу Шару – џесме и оџледи*, 2015; *Марџине књџжевне џеорије и сџена џисања – изабрани оџледи (1991–2018)*, 2018. Романи: *Закаснели извешџај једној академџи*, 2000; *Нико, ниџде – џриџовесџи археолоџија*, 2012. Књџге песама: *Карџезијански џролаз*, 1989; *Чувар времена*, 1990; *Целан-сџудије и друџе џесме*, 1991; *Видело жиџика*, 1992; *Свеџлосџи за иској*, 1992; *Понављање и разлика*, 1992; *Cool memories*, 1994; *Уџарџи*, 1994; *Предео с Виџџенџиџајном и друџе руџевине*, 1995; *Преисџиџивање извора*, 1995; *План џовраџка*, 1996; *Друџа исџорија књџжевносџи*, 1997; *Разџовор у Хајделберџу*, 1998; *Сезона без Госџода*, 1998; *Сџудија џесџаменџа*, 1999; *Чисџина и џрисуџносџи*, 2000; *Пусџиње језика*, 2001; *Ниџде*, 2002; *Леџо моџа језика*, 2002; *„Paul Celan“*, 2002; *Курелук моџа незадовољсџива*, 2004; *Нова узалудносџи*, 2005; *Археолоџија џраџа. Фукоова заосџавџиџина – џоема археолоџија*, 2008; *Плодови џохода*, 2008; *Архив (избор)*, 2009; *Песме од лџивоџ и баџремовоџ дрвџа*, 2009; *Нова узалудносџи / Erneute Vergeblichkeit*, 2009; *Übungen im Zweifel*, 2010; *Нукуд*, 2011; *Früchte der Heimsuchung*, 2011; *Allerneueste Vergeblichkeit*, 2011; *Изабрана џоезија (1977–2001)*, том 1, 2012; *Изабрана џоезија (1976–2011)*, том 2, 2013; *Risse*, 2015; *Заборав који џосџајемо – џесме из оџџећеноџ живоџа*, 2015; *Ведро знање о џоразима*, 2015; *Изабрана џоезија (1975–2017)*, том 3, 2017; *Изабрана џоезија (1975–2017)*, том 4, 2017; *Ја Нико и Молоа*, 2018.

ДРАГАН ХАМОВИЋ, рођен 1970. у Краљеву. Пише поезију, есеје и књџжевну критику. Књџге песама: *Мракови, руџе*, 1992; *Намешџеник*, 1994; *Маџична књџџа*, 2007; *Албум раних сџихова*, 2007; *Жежено и нежно*, 2012; *Змај у јајеџу – наивне џесме*, 2013; *Тиска – џесме и џонеки заџис*, 2015; *Меко језџро – џесме с џраџећом џриџом*, 2016; *Поџрављама усџомене*, 2017. Књџге есеја и критика: *Сан Драџана Илиџа*, 1990; *Сџвари овдаџње*, 1998; *Песничке сџвари*, 1999; *Последње и џрво*, 2003; *С обе сџиране*, 2006; *Леџо и џиџаџи – џоезија и џоеџика Јована Хрисџиџа*, 2008; *Песма од џочейка*, 2009; *Раџковиџ – џеснички развој и џоеџичко*

окружење, 2011; *Мајични њросѝор*, 2012; *Пуѝ ка усѝравној земљи – модерна срѝска ѝоезија и њена кулѝурна самосвесѝ*, 2016; *Момо ѝражи Каѝора – ѝроблем иденѝиѝиѝеѝа у Каѝоровој ѝрози*, 2016; *Преко века – из срѝске ѝоезије XX и XXI сѝолећа*, 2017; *Лица једнине*, 2018. Приредио више књига.

ИВАН ЦЕПАРОСКИ, рођен 1958. у Скопљу, Македонија. Филозоф, песник и преводилац. Дипломирао је на Филозофском факултету у Скопљу, где је магистрирао и докторирао. Аутор је пет поетских књига, четири поетске антологије и теоретско-естетичких избора, као и четрнаест књига из области филозофије, естетике и теорије културе. Редовни је професор на Филозофском факултету у Скопљу за предмете: естетика, историја естетике и филозофија културе. Књиге песама: *Слике са изложбе*, 1989; *Еклоѝе*, 1992; *Песме*, 1998; *Воља за миѝљење*, 2008; *Оѝмица Евроѝе*, 2012; *Свеѝлосѝи Свеѝе Горе*, 2015. За своје дело добио је више значајних награда, а његова поезија и неки есеји преведени су на петнаестак језика у свету. (Р. Л.)

РАДИВОЈ ШАЈТИНАЦ, рођен 1949. у Зрењанину. Завршио Општу књижевност са теоријом на Филолошком факултету у Београду. Пише поезију, прозу, есеје, драмске текстове, књижевну и ликовну критику, преводи с руског и енглеског. Књиге песама: *Оружје људски рањено*, 1970; *Шуми се враћају ѝраѝови*, 1974; *Даровно ѝуѝовање*, 1978; *Панѝлов извешѝај*, 1982; *Сузе у лунаѝарку*, 1987; *Оченаш на Тајмс-скверу*, 1991; *Оловни долов – банаѝска ѝесмарица*, 1995; *Лед и млеко*, 2003; *Пси верса или Оѝимање ваздуха*, 2005; *Каѝиѝка моноѝиѝиѝа*, 2007; *Северни изѝовор*, 2011; *Сѝара каниѝина*, 2011; *Ди*, 2013; *Зло цвећа* 2013; *Псећа суза*, 2014. Драма: *Цвеће и смрѝ сѝароѝ Луке*, 1970. Књиге есеја: *Демоѝорѝон – заѝиси о наѝуѝиѝању слике*, 1984; *Хоѝел „Чарнојевић”*, 1989; *Хајка на Акѝеона*, 1997. Књиге прозе: *Банаѝска чиѝанка*, 1991; *Мој беѝејски део свеѝа*, 1994; *Бајке о ѝрму*, 1995; *Чеховија*, 1996; *Вез у ваздуху*, 1998; *Жрѝве бидермајера*, 2000; *Сибилски ѝласови*, 2001; *Нада сѝанује на крају ѝрада* (коаутор У. Шајтинац), 2002; *Водено деѝе*, 2004; *Причица*, 2005; *Кинеско дворѝиѝе*, 2006; *Lyrik klinik*, 2009; *Дилинкуца – краѝке и фриѝке банаѝске бајке* (коауторка Љ. Шајтинац), 2012; *Порцелан – роман у слободном сѝиху*, 2017.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ